

nelsen ikke mere kædet sammen med ændringer i den kommunale inddeling. Denne sammenkædning er dels overflødig (mindre ændringer i kommunernes grænser medfører automatisk ændringer i andre inddelinger, der er baseret på kommuner/ amtskommuner), dels utilstrækkelig, idet den ikke, som den foreslåede bestemmelse, giver den ønskelige og nødvendige hjemmel til at foretage mindre ændringer i opstillingskredsens grænser i kommuner, der omfatter flere opstillingskredse. Indenrigsministeriets årlige fællesbekendtgørelse om ændringer i landets inddeling i kommuner og amtskommuner vil derfor for fremtiden kun komme til at indeholde et særligt afsnit om ændringer i folketingsvalgkredsene, såfremt der sker mindre ændringer i opstillingskredsens grænser i de (store) kommuner, der omfatter flere opstillingskredse, eller andre mindre ændringer, der ikke er knyttet til den kommunale inddeling.

Til § 9

Bestemmelsen om afstemningsområder svarer indholdsmæssigt til bestemmelsen i gældende lovs § 28. Formuleringen foreslås dog ændret, således at det kommer til at fremgå, at det er den almindelige regel, at en kommune er inddelt i flere afstemningsområder, mens det er undtagelsen, at en kommune kun udgør ét afstemningsområde. Dette svarer til de faktiske forhold. Ved folketingsvalget i januar 1984 var der i alt 1954 afstemningsområder. De hidtidige bestemmelser om, at 10 pct. af vælgerne i kommunen og 25 pct. af vælgerne i afstemningsområdet kan forlange kommunen opdelt i afstemningsområder, henholdsvis kan forhindre nedlæggelse af et afstemningsområde, foreslås på denne baggrund ophævet.

Til § 10

Bestemmelsen om beregningerne vedrørende den stedlige mandatfordeling svarer til gældende lovs § 17, stk. 4-8, med de sproglige ændringer, der er nævnt ovenfor i bemærkningerne til § 8. I stk. 2 er for en ordens skyld indsat en bestemmelse om lodtrækning i tilfælde af, at to eller flere brøker er lige store.

Til kapitel 3. Partier, der har ret til at deltage i folketingsvalg

Til § 11

Bestemmelsen om, hvilke partier der har ret til at deltage i folketingsvalg, svarer til § 23, stk. 1, i

den gældende folketingsvalglov. De nærmere regler om partianmeldelse er dog udskilt til en selvstændig paragraf (§ 12). Endvidere er bestemmelsen om, at Folketingets formand, når valg er udskrevet, skal meddele indenrigsministeren, hvilke af Folketingets partier der er berettiget til at deltage i folketingsvalg, udgået, idet den må anses for overflødig.

I § 11, stk. 3, fastslås, at de partier, der har ret til at deltage i folketingsvalg, benævnes opstillingsberettigede partier.

Til § 12

Bestemmelsen om, hvilke krav der stilles til partianmeldelse, svarer til § 23, stk. 2-5, i den gældende lov. Det foreslås dog, at vælgererklæringerne for fremtiden skal indeholde oplysning om vælgerens personnummer i stedet for som hidtil fødselsdato. De nærmere regler om, hvilke partinavne der ikke kan godkendes for et nyt parti, er udskilt til en særlig paragraf (§ 13). Endvidere er fristen for partianmeldelse rykket 4 timer frem (fra kl. 16 til kl. 12). Reglerne om fornyelse af en formulargodkendelse er formuleret i overensstemmelse med Indenrigsministeriets praksis på området.

Det bemærkes, at »særlige forhold« bl.a. kan foreligge, hvis der kun har manglet få vælgererklæringer til at foretage partianmeldelse.

Vælgererklæringerne tilintetgøres af indenrigsministeren, når partianmeldelsen er udløbet, dvs. når der har været afholdt folketingsvalg, uden at partiet har opnået repræsentation, dog tidligst 1 år efter partianmeldelsen. Hvis partiet opnår repræsentation i Folketinget inden 1 år efter partianmeldelsen, anses denne ligeledes for at være udløbet. Spørgsmålet om, hvornår partianmeldelsen udløber, har ikke blot betydning for det pågældende partis adgang til at deltage i folketingsvalg, men også for, hvornår vælgererklæringerne skal tilintetgøres og for, hvilke vælgererklæringer der ikke kan medregnes ved anmeldelsen af nye partier.

Til § 13

Bestemmelsen om, hvilke partinavne der ikke kan godkendes for nye partier, svarer stort set til de hidtidige bestemmelser i § 23, stk. 4, 3.-5. pkt., og den praksis Indenrigsministeriet har fulgt ved anvendelsen af disse bestemmelser. I § 13, stk. 2, er dog fastslået det princip, at navne på partier, som deltog i sidste valg uden at opnå repræsentation, kun kan godkendes for de pågældende partier.